

ἐκπαίδευσιν τῶν τέκνων πλουσίας τινὸς οἰκογενείας. Ἐντεῦθεν κατή-
γετο Παναγιώτης ὁ Σινοπεύς (1750), ὁ παποσέπτης, δραπετίδης, μα-
θητῆς τοῦ Θεοδώρου¹. Δαμιανὸς Παρασκευᾶς (1750), ἰατροφιλό-
σοφος, ἰατρὸς τοῦ ναυτικοῦ νοσοκομείου τοῦ Κρονστάτ, γράψας
ἱκανά².

Ἐν *Προύσση* τῷ 1804 ὑφίστατο Σχολή³, τῷ δὲ 1817 ἱκανῶς
προηγμένη ἐπὶ τὸ βέλτιον⁴. Ἐντεῦθεν κατήγετο Ν. ὁ Κριτίας, Χρύ-
σανθος ὁ Καμαράσης (1787), συντάκτης τοῦ Προσκυνηταρίου τῆς Ἀ-
γίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ⁵.

Ἐν *Μουνδανίαις* τῷ 1804 ἐπίσης ὑφίστατο στοιχειώδης Σχολή⁶
αὐτόθεν κατήγετο Ἀθανάσιος ὁ Ρώμπαπας, λόγιος (1826)⁷.

Ἐν *Ῥουσίῳ* (Ἄριτζοῦ), τῇ πατρίδι Ἀδαμαντίου τοῦ Ρύσιου⁸ καὶ
Γεωργίου Χρυσοβέργου⁹, περὶ τὰ μέσα τῆς ΙΗ' ἑκατ. συνέστη Ἑλλη-
νικὴ Σχολή, ἐν ἣ διεκρίνετο διδάσκων περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐνεστώσης
ἑκατ. Ἀγάπιός τις ἐκ Πελοποννήσου, καὶ Παναγιώτης ὁ Μάντζαρης
(1816—1827) μετ' αὐτὸν, διατηρουμένη μέχρι τοῦ νῦν¹⁰.

Ἐν *Κυθωνίαις* τῆς Αἰολίδος, πόλει νέα περὶ τὰ μέσα τῆς ΙΗ'
ἑκατ. κτισθεῖσθαι συνεργεῖα Ἰωάννου τοῦ Οἰκονόμου (1770), ταχέως
δὲ καὶ παραδόξως διὰ τὸ ἐμπόριον ἀγκυράση¹¹, συνέστη Σχολή
Ἑλληνικὴ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς πόλεως ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς
κάτω Παναγίας, ἐν ἣ ἐδίδαξαν καθ' ὅλην τὴν διάρκειάν της τέσσαρες

(1) Βρετοῦ Α', 236.

(2) Μελετίου Ἑκκλ. Ἱστορ. Δ', 144.

(3) Hammer's Reise von Constantinopel nach Brussa, Pesth, 1818 σελ. 3.

(4) Λογίου Ἑρμοῦ τοῦ ἔτ. 1817 σελ. 516.

(5) Βρετοῦ Α', 242.

(6) Hammer's ἐνθ. ἀνωτ.

(7) Βρετοῦ Β'. 144.

(8) Βρετοῦ Α', 242.

(9) «Ὁ Σκαρλάτος Βυζάντιος ἢ τοῦ Ἐπιδορπίου τὰ θαυμάσια» ὑπὸ Γ.
Χρυσοβέργου.

(10) Ἐν ἡμετέρᾳ ἀνεκδότῳ Διατριβῇ.

(11) Ν. Σαλιτέλη ὁ Κυθωνιάτης σελ. ζ'. 143—147. Πρὸς Villemain, ἐνθ.
ἀνωτ. σελ. 112—. Κούμα Ἱστορ. τῶν ἀνθρωπ. πράξ. 1Β'. 576. Ἐ. Στα-
ματιάδου ἐν Χρυσολογίῳ (Ἀθηνῶν) Β', 234.